

ДАНЪЧНИЯТЪ ТОВАРЪ ВЪ БЪЛГАРИЯ.

[Отъ Юридическия прѣгледъ, септември 1893].

Четвъртото велико народно събрание надари България съ още двѣ министерства. Мнозина се страхуватъ, че тоя подаръкъ ще излѣзе скжпъ за отечеството ни. Дали тоя страхъ ще се осжществи или не, ще зависи, първо отъ хората и мѣрките, които новитѣ министри ще взематъ, и второ, отъ сумитѣ, които тия хора и мѣрки ще погълнатъ. За хората и мѣрките азъ нѣма тоя пжтъ да говоря. Доста се говори и писа по тѣхъ — особено по мѣрките — въ земе-дѣлческо-промишления съборъ, държанъ лани прѣзъ октомври въ Пловдивъ. Днесъ, въ надвѣчерieto на приготвe-нията на бюджетo-проекта за 1894 г., по-своеврѣменно и по-нужно е да се обърне внимание и на правителство и на публика върху опасността, която заплашва народното стопанство, ако новитѣ министри наложатъ нови жертви на българскитѣ данъкоплатци.

Защо да го криемъ? Новитѣ министри ще бждатъ хора и тѣ като другитѣ министри. А другитѣ министри, и въ България и вънъ отъ нея, искатъ кредити, кредити и пакъ кредити. Съ искане на кредити ще почнатъ и нашитѣ министри на общитѣ сгради, на търговията и земледѣлието.

Първото имъ занятие ще бжде да си приготвятъ бюджетитѣ за идещата година, а въ тия бюджети ще фигуриратъ най-малко 7—8 глави — разходи за личния съставъ, вещественн разходи, за поддържане това и онова — тия и ония държавни храненици — разни разходи и на края разни фондове. И всички тия глави, събрани вкупъ, ще се възкачатъ на твърдѣ почтени суми. Прѣтоварениятъ грѣбъ на българина ще ли да понесе тия нови товари?

България е брашненъ човалъ: колкото повече го тупашъ, толкова повече пуща. И тупаме ли, тупаме тоя неща-